

РЕШЕНИЕ

№ 14935

гр. София, 18.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 18.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **56** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. чл. 145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс (АПК)
Производството е образувано по жалба на „ОГЛ – ФУУД ТРЕЙД ЛЕБЕНСМИТЕЛВЕРТРИД“ ГМБХ, дружество със седалище в Германия, с VAT № DE[EИК] и данъчен номер в България № BG [ЕГН], представлявано от Н. Г., чрез адв. Г. Г., срещу Решение № РТД 3000-2498/30.11.2021/32-383967, издадено от директора на ТД Митница П..

Жалбоподателят оспорва решението като незаконосъобразно поради противоречие с материалния закон и съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Счита, че по случая са налице напълно убедителни доказателства за действителността на декларираната договорна стойност, същата е реално договорена и реално заплатена. Твърди, че при осъществения от него внос на стоки са представени всички необходими документи, доказващи реално дължимата и платена цена за доставката на внасяните стоки, което е и договорната стойност по смисъла на чл.70 от Регламент (ЕС) 952/2013г. на Европейския парламент и на Съвета за приемане на Митнически кодекс на Съюза (МКС). Изтъква, че чл.75 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891 не въвежда изискване за доказване на печалба при реализацията на стоките, нито разделя документите на такива, свързани с доказването на по-висока или с доказването на по-ниска продажна цена от покупната им стойност и в нарушение на тази разпоредба, представените доказателства неправилно не счестени за убедителни от митническия орган. Счита, че в подкрепа на тезата му за

доказване по надлежния ред на декларираната договорна стойност е и решението на СЕС от 21.09.2023г. по преюдициално дело № С-770/2021г., т.86 и т.85. Намира за необосновано твърдението на митническите органи, че декларираната договорна стойност не е действително договорената и реално платена цена на стоките, с твърдението, че при продажбата на внесената партида тиквички не била реализирана печалба, доколкото финансовия резултат от последващареализация на стоките по никакъв начин не влияе върху реалността на извършените преди това търговски операции, като и т.82 от решението на СЕС била в този смисъл и цитира практика на ВАС на РБ. Искане се да бъде отменено изцяло решението на директора на ТД Митница П. и присъждане на сторените по делото разноски. В съдебните заседания жалбоподателят се представлява от адв. Г., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Допълнителни доводи излага в писмени бележки.

Ответникът – директорът на ТД Митница П., чрез юрк. Д., оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Подробни съображения излага в писмени бележки. Прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с жалбата, обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, установи от фактическа страна следното:

На 16.12.2020г. в МБ С. OGL Food Trade Lebensmittelvertrieb GmbH е подало митническата декларация с МРН 20BG003010021951R9 за поставяне под режим допускане за свободно обращение с цел крайно потребление на пресни тиквички с произход Р Турция. За стоката пресни тиквички с нето тегло 19200 кг. е декларирана митническа стойност в размер на 32878, 28 лв., преизчислена в € /100 кг. на 87, 55 € /100 кг.

Определената от Европейската комисия (ЕК) за дата 16.12.2020 г. стандартна вносна стойност (СВС) за пресни тиквички с произход от Р Турция, е 34, 9 € /100 кг. Тъй като декларираната вносна стойност е по-голяма с повече от 8 % от определената за деня СВС, вносителят е представил обезпечение в размер на 5707, 81 лв. Обезпечението е внесено в пълен размер от пълномощника на дружеството "Ренус България" ООД.

На 16.12.2020 г. OGL Food Trade Lebensmittelvertrieb GmbH е уведомено, че в едномесечен срок от продажбата на стоките, но не по-късно от четири месеца от регистриране на митническата декларация е необходимо да представи доказателства, че стоката е реализирана на пазара при условия, потвърждаващи коректността на декларираната вносна митническа стойност.

На 12.01.2021г. дружеството е представило доказателства на какви цени са пласирани стоките от тази партида и документи за извършени плащания от страна жалбоподателя за закупуването им, като се установява, че цялото количество пресни тиквички от 19200 кг. е продадено на цена от 85 € /100 кг.

На 03.02.2021г. са представени документи за стоките пресни тиквички справки декларации за ДДС за данъчен период декември 2020г. 2021г. с приложени към тях дневници за покупки и продажби; уведомления за приемане на постъпили данни от справките – декларации за ДДС; дневници за покупки и продажби за този период; подадени VIES декларации за осъществени ВОД за за данъчен период месе декември 2020г..

Митническите органи са приели, че не е представено удовлетворяващо доказателство за условията на освобождаване и внесения депозит за стока пресни тиквички и следва да се задържи за заплащане на вносни мита на основание чл.75, параграф 5, алинея 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891.

С писмо рег. № 32-221362 от 12.07.2021г. жалбоподателят е уведомен, че предстои издаване на решение с неблагоприятен за него резултат – възникване на митническо задължение за стока № 1/1 пресни тиквички по декларация с МРН 20BG003010021951R9 поради неизпълнение на условието по чл.75, параграф 5, алинея 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 и представеното обезпечение ще бъде усвоено. На дружеството е дадена възможност да изрази становище в 30 –дневен срок. В отговор, на 14.07.2021г. дружеството депозира чрез пълномощник / „Ренус България“ ООД/ възражение. Становището на дружеството е, че решението на митническите органи ще бъде неправилно и моли предоставеният депозит за стоката пресни тиквички да бъде освободен изцяло.

След като е обсъдил представените нови доказателства и възраженията на дружеството, директорът на ТД Митница П. издал процесното РТДЗ000-2498/30.11.2021г./32-383967, с което е разпоредено да се коригират данните за стока №1 от митническа декларация с МРН 20BG003010021951R9 от 16.12.2020г. – пресни тиквички и е определил дължим размер на вносното мито, ДДС и е задържал представеното обезпечение като плащане на дължимо мито (л.16-17 по делото).

Мотивите на административния орган са следните:

Посочва се, че според Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета за установяване на обща организация на пазарите на селскостопански продукти и за отмяна на регламенти, с които са дефинирани основните принципи, заложили при формиране на политиката на ЕС по отношение на селскостопанските продукти, в т.ч. и правилата при търговия с трети страни и формирането на вносните мита, спрямо някои продукти от сектора на плодовете и зеленчуците се прилага системата на входните цени. Според тази система, при внос на посочените стоки не се прилага единна ставка на митото, а различни ставки в зависимост от декларираната вносна митническа стойност. В случая, към датата на приемане на митническата декларация /16.12.2020г./ ставката на митото при внос на тиквички с произход от РТурция при декларираната митническа стойност от 87, 55 €/ 100 кг. за стока № 1/1 – пресни тиквички митото е 0%, а при определената от ЕК СВС от 34,9 €/ 100 кг. за пресни тиквички с произход РТурция, митото е 0, 00% + 15,2 €/100 кг.

Тъй като според митническият орган вносителят трябва да докаже, че декларираната от него цена не е завишена с цел избягване заплащането на митата, директорът на ТД Митница П. е приел, че след като стоката е реализирана на цена, по-ниска от митническата стойност при вноса, то не е доказана достоверността на декларираната при вноса митническа стойност. Приел е за недостоверно търговецът да е закупил стока с високо качество на висока цена, за да я продава евтино. Отхвърлил е доводите на жалбоподателя, като посочва, че доколкото смисълът на търговската дейност е тя да реализира печалба, а не да генерира загуби, не се приема а достоверен фактът, че търговецът е закупил стока с високо качество на висока цена, за да я продава евтино, както и не се приема за логично твърдението на пълномощника на вносителя, че продажбата на по ниска цена потвърждава достоверността на високата вносна цена. Отхвърля и довода да се анализират фактите не по конкретната декларация, а на всички вносни операции за един по продължителен период от време, тъй като при вземане на решение за освобождаване или задържане на обезпечението се изследват фактите и доказателствата по конкретната митническа декларация, аргумент от чл.148, §1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447. Изчислил е себестойността на стока № 1 34 619, 81 или преизчислено в €/100 кг. – 92, 19 €/100 кг.

В съдебното производство освен административната преписка са събрани и допълнително представени от жалбоподателя писмени доказателства. Допусната и изслушана е и съдебно-икономическа експертиза, която е приета по делото без оспорване от страните.

Според заключението на вещото лице, налице са документи, показващи реално заплатената цена за стоките по процесната митническа декларация, и същата съответства на посочената във фактурата покупната стойност на стоките; В издадената от турския доставчик фактура, са посочени страните, внасяната стока, условията на доставка и подлежащата на плащане цена; Доставката е отразена в счетоводната отчетност и в справките-декларации към НАП и счетоводните записвания са извършени правилно; В отчетните документи по ЗДДС - справки-декларации и дневници за покупки и продажби за закупуване на стоката и за последваща продажба, процесните стопански операции са отразени правилно, както и счетоводните записвания. Вещото лице посочва, че е налице основание да се заключи, че наличните в кориците на делото информация с цел прилагане на облекчението при прилагане на вносното мито от Турция 0% не дава възможност за установяване как е определена себестойността на стоката при продажба. Не се намериха по делото данни и информация дали има извършени преводи от продавача (Турция) към купувача или приспадане за плащания по отделни фактури, чрез кредитни известия или други документи. Според експертизата, съгласно представени по делото доказателства (Главна книга със счетоводна дата 29.12.2020г.) е видно, че процесната търговска фактура за покупка на стоката от Т., е осчетоводена от ОГЛ на 29.12.2020г. EUR, от което следва, че може да се проследи в материалната отчетност, че именно конкретната партида е по процесната фактура.

Правни изводи

Жалбата е допустима като подадена в срок, от лице с правен интерес, срещу подлежащ на оспорване административен акт.

По същество жалбата е неоснователна.

Административният акт е издаден от компетентен съгласно чл.19, ал.7 от ЗМ орган, в необходимата форма и при спазване на административнопроизводствените правила.

Спорът в случая е относно съответствието на акта с материалния закон.

Съгласно чл.69 от Регламент (ЕС) № 952/2013 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА за създаване на Митнически кодекс на Съюза (МКС), митническата стойност на стоките във връзка с прилагането на Общата митническа тарифа и нетарифните мерки, установени от разпоредби на Съюза, уреждащи специфични области, отнасящи се до търговията със стоки, се определя в съответствие с членове 70 и 74. В чл.70 от Регламент № 952/2013 е регламентирано определянето на митническата стойност въз основа на договорната стойност, която е действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза. Действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. Според чл.71, параграф 1, б. „д“ от МКС при определяне на митническата стойност, към действително платената или подлежащата на плащане цена за внасяните стоки се прибавят разходите за транспорт и застраховка за внасяните стоки и разходите за товаро-разтоварните и обработващите операции,

свързани с транспорта на внасяните стоки до мястото, на което стоките са въведени на митническата територия на Съюза.

Съгласно чл.181 от Регламент (ЕС) № 1308/2013, за целите на прилагането на митническата ставка по Общата митническа тарифа по отношение на продуктите от секторите на плодовете и зеленчуците, входната цена на дадена партида е равна на нейната митническа стойност, изчислена в съответствие с Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета (Митническият кодекс) и Регламент (ЕО) № 2454/93 на Комисията. За да се гарантира ефикасността на системата, на Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове с цел да се гарантира, че достоверността на декларираната входна цена на съответна партида се проверява, като се използва фиксирана стойност при вноса, както и да се определят условията, при които се изисква предоставяне на гаранция.

Комисията е приела Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 от 13 март 2017 година за допълване на Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците и на преработените плодове и зеленчуци, за допълване на Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на санкциите, приложими в посочените сектори, и за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011 на Комисията. Според чл. 75, пар. 1 от Регламента, за целите на член 181, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1308/2013 продуктите от секторите на плодовете и зеленчуците и преработените плодове и зеленчуци, посочени в споменатия член, са тези, които са изброени в приложение VII към настоящия регламент. Според пар. 2, когато митническата стойност на продуктите, изброени в част А от приложение VII, се определя според договорната стойност и тази митническа стойност е по-висока с повече от 8 % от фиксираната ставка, изчислена от Комисията като фиксирана стойност при внос в момента на съставяне на декларацията за допускане на продуктите за свободно обращение, вносителят трябва да предостави гаранцията, посочена в член 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията. За тази цел размерът на вносното мито, което би се дължало, се равнява на дължимото мито, ако въпросният продукт е бил класифициран въз основа на съответната фиксирана стойност при внос. Когато митническата стойност се изчислява в съответствие с член 74, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕС) № 952/2013 (стойността, основаваща се на единичната цена), митото се приспада в съответствие с член 38, параграф 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/892. В този случай вносителят предоставя гаранция, равна на сумата на митото, което би подлежало на плащане, ако класирането на продуктите е извършено въз основа на приложимата фиксирана стойност при внос. Съгласно параграф 5 от същата разпоредба, вносителят разполага с един месец от продажбата на въпросните продукти, като се спазва максималният срок от четири месеца от датата на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение, за да докаже, че партидата е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в член 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013, или да определи митническата стойност, посочена в член 74, параграф 2, буква в) от споменатия регламент. Предоставената гаранция се освобождава, когато е предоставено удовлетворяващо митническото доказателство за условията на освобождаване. В противен случай гаранцията се задържа посредством плащане на вносни мита. За да се докаже, че партидата е освободена съгласно условията, посочени в първа алинея, освен фактурата вносителят предоставя всички документи, необходими за

извършването на съответната митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от въпросната партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата. Ако при проверка компетентните органи на държавите членки установят, че изискванията на настоящия член не са спазени, те събират дължимото мито в съответствие с член 105 от Регламент (ЕС) № 952/2013.

В решение от 21.09.2023 г. по дело С-770/21 Съдът на Европейския съюз е приел, че член 75, параграф 5 от Делегиран регламент № 2017/891 трябва да се тълкува в смисъл, че за целите на определянето на митническата стойност митническите органи трябва да изключат декларираната договорна стойност на партида внесени стоки, когато тази стойност е значително по-висока в сравнение със стандартната стойност при вноса, определена от Европейската комисия, като тази партида е продадена на загуба на митническата територия на Европейския съюз и въпреки факта, че е бил поканен да представи всеки документ, доказващ, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност, вносителят не е представил достатъчни за тази цел документи, макар че посочените органи не оспорват автентичността на издадената от износителя фактура, нито действителното плащане от вносителя. Според разясненията, дадени в т. 90 от решението на СЕС, разлика в цените с повече от 50% между декларираната договорна стойност и определената от Комисията стандартна стойност при внос е достатъчна, за да породии съмнения в достоверността на тази декларирана договорна стойност /така и Решение от 16 юни 2016 г., EURO 2004, Hungary, С-291/15, т. 38 и 39/. Това важи в още по-голяма степен, когато подобна разлика в цените се съчетава с продажба на загуба на съответната партида на клиент на вносителя, тъй като такава продажба на загуба сама по себе си не е рентабилна търговска практика.

Според разясненията, дадени в т.82 от решението, продажба на внесената партида на загуба може да представлява сериозна индикация, че декларираната договорна стойност е била изкуствено завишена от вносителя, за да избегне вносното мито, което следва да се плати, или да намали размера му, по-специално когато става въпрос за повтаряща се или извършвана през дълъг период продажба на загуба. Сама по себе си констатацията, че вносител е препродал стоките в Съюза на загуба обаче, не може да позволи на митническите органи автоматично да заключат, че декларираната договорна стойност не отговаря на действителността. При тези условия вносителят трябва да докаже не само, че тази продажба на загуба се обяснява с обстоятелства, които не засягат правилното определяне на цените, посочени в член 70 от МКС, но и че другите условия за освобождаване на тази партида потвърждават правилното определяне на посочените цени /т. 83/. В случай, че документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата от съответните стоки не са достатъчни, за да докажат достоверността на декларираната договорна стойност, вносителят следва да представи на митническите органи и други документи, свързани с продажбата и освобождаването на тази партида, като например писмен договор, сключен между него и износителя или какъвто и да е друг еквивалентен документ, с който може да се установят релевантните

елементи на договорното правоотношение, сред които са условията, свързани с уговорката за цената, на която е закупена внесената партида /т.85/.

В случая се установява значително превишение на договорната стойност на внасяните стоки в сравнение със стандартната стойност при вноса, определена от ЕК - за стока № 1/ пресни тиквички от процесната митническа декларация е налице превишение на покупната цена спрямо СВС с над 50 на сто – цената на закупуване е 87,55 €/ 100 кг., а определената от ЕК за дата 16.12.2020 г. СВС за пресни тиквички с произход от Р Турция, е 34,90 €/100 кг. Предвид констатираното превишение на декларираната митническа стойност над СВС и в съответствие с тълкуването на СЕС, следва да се приеме, че за митническите органи са били налице индикации относно достоверността на декларираната митническа стойност, поради което основателно са изискани от жалбоподателя допълнителни доказателства. В тази връзка съдът споделя изводите на митническите органи, че не е доказана достоверността на декларираната стойност. Доколкото няма спор между страните относно цените, на която стоките впоследствие са продадени, както и че тези цени обективно са по-ниски от покупната им стойност – т.е. внесената партида стоки е продадена на загуба, жалбоподателят, противно на твърденията му, не е представил доказателства за потвърждаване достоверността на договорената стойност, което е третото условие, формулирано от СЕС. Както е прието и в решение № 8123/28.06.2024г. на ВАС на РБ по адм.дело №3261/2024г. по аналогичен случай, „субекти, които са обвързани от дългосрочни търговски контакти, при които се закупуват толкова често големи търговски обеми, обичайно договарят по-ниски цени, а не обратното. В мотивите на митническото решение изрично е посочено, че вносителят, въпреки дадената му възможност и негова доказателствена тежест, не е представил никакво доказателство за оправдаване на високата декларирана вносна цена. Това изискване не представлява намеса на митническия орган в свободата на договаряне между равнопоставени търговски субекти, а цели да бъде изключено декларираната по-висока стойност да е посочена единствено, за да бъдат платени вносни мита в по-нисък размер.“ В случая не е представен писмен договор, сключен между вносителя и износителя, нито друго доказателство, позволяващо да се установят релевантните елементи на договорното правоотношение, сред които са условията, свързани с уговорката за цената, на която е придобита внесената партида. Като такава не може да бъде приета единствено и само търговската фактура, нито доказателствата за плащане на цената по фактурата по вноса или пък осчетоводяванията или декларациите, подадени пред НАП, на които се позовава жалбоподателя. Не са налице изходящи от износителя документи, вкл. разменена кореспонденция и други доказателства, отразяващи водени търговски преговори, от които да се установят посочените относими към случая факти. Предвид трайните търговски отношения между износителя и жалбоподателя, във възможностите му като вносителя е снабдяването с такива доказателства, ако съществуват. Това, че извън фактурата не е представен договор или друга търговска документация, която да свидетелства за наличието на уговорки или механизми, даващи разумно обяснение за продажбата на процесните стоки на по-ниски от покупните им цени, води до недоказаност на защитната теза на

жалбоподателя. При това положение обосновано митническите органи са приели, че не са налице удовлетворяващи доказателства за условията на освобождаване на процесните стоки и са изключили декларираната митническа стойност и са събрали дължимото мито в съответствие с член 105 от Регламент (ЕС) № 952/2013.

Въз основа на изложеното, оспореният акт се явява законосъобразен и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на делото следва да бъде уважено искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя в размер на 150 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2, предл. последно от АПК, Административен съд София – град, I отделение, 6 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ОГЛ – ФУУД ТРЕЙД Л.“ ГМБХ Решение № РТД 3000-2498/30.11.2021/32-383967, издадено от директора на ТД Митница П..

ОСЪЖДА ОГЛ – ФУУД ТРЕЙД Л.“ ГМБХ да заплати на Агенция „Митници“ сума в размер на 150 лв. (сто и петдесет лева) за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: